VOLUME 57. MÁRCIUS 15, 1965 No. 6. szám — 1965 március 15.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Mindíg, mindenütt Krisztussal!

Ki csendben elaludt az Úrban,
ne keresd a messze távolban.
Az Úr szava ígéri bíztaón;
Krisztusnál megleled mindenkoron.

Krisztusnál és nem idegen honban,
nem csalóka, eltűnő álomban.
Krisztusnál, ki időnk folyásában
miként megígérte, mindíg mellettünk van.

Krisztusnál itt — Krisztusnál ott...
Ó üdvösségszerző szent légyott.
Nincsenek távol kedveseink, lám
csupán a partnak tulsó oldalán.

RAPPARD DÓRA

Egykor megérted...

Bár fejthetetlen a talány,
Elhulltak könnyek árjai . . .
Napfényes égi honba' majd
Egykor megérted terveit.

Itt elválasztott sok frigyet,
Amit ott újra egyesit
S mit ember meg nem érthetett,
Ott majd megérted terveit.

De Jézus hű barát marad,
Ne hagyjon el soha a hit;
Ne zúgolódj, ne kérdj sokat,
Egykor megérted terveit.

Azért Uradra bizd magad,
Habár sötétek útaid,
Végük csak az atyai ház.
Ott majd megérted terveit.

†KŐRÖSI BÉLA

MILYENEKNEK KELL LENNÜNK?

Az életnek minden vonalán van egy mérleg vagy vizsga, melyen mindenkinek át kell menni. Az iskolák ezt a rendszert régóta használják; ma sok helyen módosított és szigorúbb formában. A hivatalbeli egyéneket még ezen felül is megvizsgálják s csak azután kaphatja meg a gyakorlati engedélyt. Floridában egy ember megyei hivatalra pályázott a mult novemberi választásnál. A szavazat többséget meg is kapta, de a másik vizsgánál kitűnt, hogy nincsen neki megfelelő képzettsége s azért nem foglalhatta el a helyet.

Péter apostol az Ur Jézus követésében nagyon szerette volna tudni, mikor jő el ennek a világnak a vége. Mestere elég világosan kijelentette annak titkát: "Nem tudja azt senki, még a mennyei angyalok sem, csak az én Atyám egyedül." Azonban elég részletesen beszélt és világosan beszélt Jézus a Világvégének előzményeiről. (Máté 24, 25 részeiben, Márk 13, és Luk. 21 r-ben.) Mégis, később Péternek kivételesen Isten kijelentette, hogyan fog ez a világ elmulni. ő nem csinált titkot belőle, hanem leírta és szétküldte az akkori gyülekezetekhez. (II. Péter 3-ik rész.) E rész 11-ik versében ezt olvassuk: "Mivelhogy azért mindenek felbomlanak, milyeneknek kell lennnetek a ti szent életetekben és a kegyességben".

Az első Világ elvesztésénél 120 esztendővel előbb kijelentette Isten annak pusztulását. Noé ezt hűségesen hirdette és építette a bárkát. A nép nevette és gúnyolta őt, ami neki több alkalmat adott a prédikálásra. Ama világkatasztrófa után Isten szövetséget kötött Noéval, melyben ígéretet tett neki, hogy többé nem veszti el víz által a világot. Ennek jele a szivárvány.

Jézus és Péter apostol szerint nincsen az idő megmondva, ahelyett ez áll: "Ugy jő el, mint a tolvaj éjszaka; vigyázzatok és legyetek készen". Hát mégis, hogyan kell nekünk vigyázni és milyen előkészületeket tenni az ő eljövetelére? Hogyan állhatunk elébe, hogy ne szégyeljük magunkat Tőle és a szent angyaloktól? Ez egy igen komoly feladat ma minden keresztyén részére.

Ha mégis annyira érdekel minket a felvetett kérdés, akkor mindenek között két egyént kell folytonosan szemünk előtt tartani: Először meg kell minél jobban ismerjük Jézust, mint Istennek egyszülött Fiát, mint Megváltót és életmintát. őt nem csak be kell venni szívünkbe, hanem ott is kell tartani szüntelen. ő érte le kell mondjunk a világnak minden bűnös szokásairól és élvezetéről, mert ha akarat ellen cselekszünk, ő nem marad meg nálunk.

El kell sajátítsuk az ő indulatait és azokat alkalmazzuk a miénk helyett, mert nekünk nőni, fejlődni kell itt az isteni dolgokban, hogy amikor Vele találkozunk, hasonlítsunk hozzá. A mi életünkből ki kell ábrázolódni Krisztusnak, mert máskülönben nem vagyunk képesek megbízatásunkat teljesíteni.

Gyermekded hittel folyton várnunk kell őt. Péter apostol idejében is voltak olyanok, kik kételkedtek az Ur eljövetelében ezt mondván: "Hol van az ő eljövetelének ígérete? Mert mióta az atyák elhúnytak,

minden azonképen marad a teremtés kezdetétől fogva". (II. Pét. 3:4.) Ha ő nem jő el a mi életünkben, az nem változtat semmit a helyzeten. Ha a halál visz innen hozzá minket, akkor is mérvadó a kérdés: Milyeneknek kell lennünk a mi szent életünkben?

Másodszor, meg kell ismerjük önmagunkat. Amint itt-ott az életben elérünk bizonyos sikereket, ne bízzuk el magunkat. Ne gratuláljunk nagyon magunknak érte, mert az ő segítsége nélkül semmit sem tehetünk. Azzal se ragadtassuk el magunkat, ha mások hízelegve jót mondanak rólunk. Inkább alázzuk meg magunkat Istennek felséges színe előtt és kérjük segítségét gyarlóságunk megismerésére.

Mikor Jézus ismét eljön erre a földre, őszinte hitet keres azoknál, kik követőinek nevezték magukat. (Luk. 18:8.) Olyan hitet, mely nem alkuszik meg a kísértések idején, sem meg nem változik. Nem inog a tudomány különböző irányú szele előtt. Olyan hitet keres, mely készséggel hozza meg a szükséges áldozatokat Krisztusért. Olyan hitet, mely tanítását úgy fogadja el, ahogy ő tőle vette.

Az utolsó időben sokan jönnek a Jézus nevében és sokakat elhitetnek. (Máté 24:4-5.) Ő ettől óvta tanítványait és ma óv minket. Ma már itt vannak a hamis tanítók, a hamis krisztusok, kiket Jézus követői gyorsan felismernek és ellenök állnak, hogy kárt ne tudjanak tenni életükben. Míg akik gyengén állnak a hitben, azokat könnyen félre vezetik.

Eljövetele előtti időt jelzi az is, hogy a gonoszság megsokasodik és a szeretet sokakban meghidegül. (Máté 24:12.) Ez is meg van napjainkban elég nagy mértékben az egész világon. Az utóbbi években a bűnözőknek száma itt, Amerikában nagyon megszaporodott minden nagyobb városban. Az Evangélium olyan mérvű prédikálása után elvárnók az emberiség javulását, de ahelyett a gonoszság megfékezhetetlen erővel törtet előre, különösen a fiatalság között.

Noha Jézus második eljövetelének ideje titok, de eljövetele bizonyos, azért vigyázzunk és imádkozzunk. Az ő főcélja az volt, hogy az embereket vezesse Istenhez. A miénk is ugyanaz. Legyünk hűek Hozzá mindvégig. G. P.

"Csodákat cselekszem"

Vannak szavak, melyek megnyitják lelki fiókjaink titkos tárházát és hallásukra előjönnek onnan ragyogó, régen elraktározott dolgok. Olyanok, mint a kulcs, megnyílnak vele ajtók, melyek mögül az emlékezet megszinesíti a régi élményeket. Igy voltam ezzel az Igével: "Tisztítsátok meg magatokat és **csodákat cselekszem** közöttetek . . . " Lelkem visszarepült gyermekkoromba és felhangzottak előttem édesapám szavai: "Leányom, tudod, hogyan tudtam meg az Ur akaratát? — Anyukával egy konferencián ismerkedtem meg és ugy éreztük, hogy tudnánk szeretni egymást. ő vidéken lakott, én Pesten. A konferencia után el kellett válnunk. Néhány hónap mulva hallottam, hogy ő feljött Pestre. Leborultam és imádkoztam. Uram, ha a Te akaratoddal megegyezik, hogy ez a leány a feleségem legyen, munkáld azt ma, hogy találkozzam vele a villamoson. Találkoztam! A világiak azt mondanák, milyen érdekes véletlen. Én ujjongó örömmel éreztem meg az Ur jótetszését és nagyon boldog voltam, hogy az én kívánságom megegyezik az ő akaratával is, melyet kinyilvánított előttem e jel által." — Édesapám erős hite és Isten jótetszésének keresése nagyon nagy hatással volt gyermeklelkemre Ez az elbeszélése felkeltette bennem azt a nagy vágyat, vajha az én kicsiny életemben is cselekedne Isten csodákat. — Nagy beteg lettem. Kórházba vittek. Ott feküdtem hónapokon keresztül. Életemet éppen csak megmentették, de nem volt remény, hogy járni tudok, hiába kísérleteztek, semmi javulás nem történt. Édesanyám saját felelősségére haza vitt. Otthon is csak üldögéltem és feküdtem. Lehettem akkor 10 éves. Egyszer nem volt otthon senki, a kályhánk mellett üldögéltem egy nagy karosszékben. Amint ott ülök, éreztem, hogy rettenetes hideg fuvalom vesz körül. Nagy rémület jött rám. Ugy éreztem, hogy közel van a halál! Felsikoltottam: Uram, Jézus segíts! Nem akarok meghalni! ő meghallgatott és meggyógyított. Akik ismertek és látták teljes felépülésemet, mind azt mondták: Nagy az Ur hatalma és kegyelme! "Nyomorúságomban az Urhoz kiálték, és meghallgata engem, a Seol torkából sikolték és meghallád az én szómat." Jónás 2:3.

Folytathatnám, és szinte kifogynék az időből, ha bizonyságot tennék mindazokról a csodákról, melyeket velem, gyarló gyermekével cselekedett rövid kis életem alatt. Talán még egyet hadd mondjak el. Nem olyan nagy jelentőségű, mint egy gyógyulás, de a mi Urunk szeretetét és figyelmét példázza, mert ő csodákat cselekszik velünk mindennapi kicsiny dolgainkban is, ha hiszünk Benne. Egyszer Pestről le kellett mennem egy munkacsoporttal vidékre és ott mindnyájunknak kapálnunk kellett. Nagyon rossz, nedves agyagos föld volt, valamikor árterület, most ki volt szikkadva, úgy, hogy csengett rajta a kapa. Mintha aszfaltot kapáltunk volna. Két hétig csináltam, de a szívem és karom annyira elgyengült, hogy alig éltem. Akik szokva voltak ehhez a munkához, azok is nagyon elfáradtak a rossz talaj miatt. Egyik reggel könyörögtem az Urhoz, hogy legyen segítségül. Nem bírom már tovább. Még el sem indultunk a földekre, a vezetőség közül valaki végigjárt a sorok között és kérdezte, nincs-e itt valaki, aki gyors- és gépíráshoz ért, mert az irodára kellene. Jelentkeztem és már vittek is a jobb, könnyebb munkára. Alig tudtam sírásomat visszafojtani, mert "még ajkamon sincs a szó, immár egészen érted azt Uram!" Félórával ezelőtt imádkoztam és ő már válaszolt rá! Kimondhatatlanul kegyelmes az Ur övéihez! Térjen dicsőség az ő háromszor szent nevére! Még ma is könnyek jönnek szemeimbe, ha erre az imameghallgatásra gondolok. "Kiálts hozzám, én megfelelek!"

Tisztítsátok meg magatokat, és csodákat cselekszem közöttetek." Ez az Ur fellhívása az ő népéhez. **Tisztítsátok meg magatokat!** Sokszor eszembe jut ez a figyelmeztetés: "Az első szeretetedet elhagy-

tad!" Mit jelent ez? Egyesek azt gondolják, hogy a megtérésnél átélt nagy öröm lelohadt, kihült a szív. Egy testvérem úgy értelmezte, hogy az első szeretet maga az Ur! Az Urat hagyta el a figyelmeztetett gyülekezet! Sok minden másképp történne a hívők életében, ha mindenkor és mindenben az Ur volna az első. Ha eldobálnák bálványaikat és visszatérnének Hozzá. Ha a mi első szeretetünk tárgya ő lesz, akkor a legfőbb tisztítást elvégeztük magunkban. Sokan büszkén emlegetik: "Nem loptam, nem öltem," de az már kevés embernek jut eszébe, hohgy az első parancsolatot teljesítettem-e: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és minden erődből." Ha igazán szeretjük őt, akkor a többi parancsolat megtartása sem lesz nehéz, mert akit szeretünk, annak kedvét és akaratát keressük.

Csodákat cselekszem . . . " Az egész biblián végigvonul ez a gondolat, az Ur tudja, hogy az embernek napi szükségletei vannak és ő meg is akarja azt adni. Illést a hollók etetik. A sáreptai özvegy asszony olaja és lisztje nem fogy el az éhség idején. Van mennyei kenyér a vándorló népnek, sőt hus és víz is. Mózest az Ur nem hagyta szomorúságban a kietlen pusztában, élettársat vezérelt mellé, aki megvidámította bujdosásának idejét. — Egy tisztviselőnő volt gyülekezetünkben, aki hónapokig kopogott, de sehol nem talált alkalmazást. Elment prédikátor testvérünkhöz és elmondta szomorúságát. Az kérte, hogy imádkozzanak együtt, kérte, bízza rá ügyét teljesen az Urra és kérjen Tőle munkát. Néhány nap mulva kapott egy olyan jó munkahelyet, ahol sokáig dolgozott boldogan.

Nem elég az Urtól csodákat kérni, — várni is kell, elfogadó hittel! Az igazi hit várakozó hit. "Tárjátok fel előtte kívánságaitokat, hálaadással," — mondja Pál. Ez azt jelenti, hogy a kérés alkalmával már meg is köszönjük, mert tudjuk, hogy megadja. Nagy szárazság idején vidéki tv-ek imádkoztak esőért. Aztán elindultak másik községbe. Észrevették, hogy az egyik esernyőt akasztott karjára. Ennek volt várakozó, elfogadó hite.

Vannak csendes csodák, melyek lelkünkben játszódnak le. Az Ur munkálkodik bennünk a lélek titokzatos, csendes hangján. Nemrégen beszélgettem valakivel. Bizonyságot tett arról, hogy az Ur szünetlenül szólt hozzá: Menj és hirdesd az evangéliumot! Nem voltak látomá-Ige felnyitásakor sem kapott különsai, nem álmodott semmit, még az leges felszólításokat, de az a belső hang mindennél erősebben sűrgette. Most nagyon boldog, hogy engedelmeskedett, mert kibeszélhetetlen sok örömet talál az Ur szolgálatában. Megdicsőíti magát munkája nyomán és kirendeli minden szükségét, dacára annak, hogy nem dolgozik semmi "pénzkereső" területen, hanem minden idejét Neki szenteli. Mutatta autóját és szép kabátját, melyet nemrégen kapott az Urtól, valakiken keresztül.

Sok csoda történik, melyet nem tud senki, csak ő egyedül. Vannak csodák, melyekre várnunk kell kitartóan, de nem szabad ellveszítenünk hitünket. Erre maga Jézus figyelmeztet: "Azért mondom néktek, amit könyörgéstekben kértek, higyjétek, hogy mindazt megnyeritek és meglészen néktek." Márk 11:24.

Isten gyönyörködik a mi hitünkben. Meg akarja áldani életünket. Neki gyönyörű tervei vannak velünk, a nagy kérdés az, hogy keresztül viheti-e, engedelmeskedünk-e, rajta függünk-e teljes gyermeki szeretettel.?

ő a minden Erő, Hatalom, ő a csodák Istene!

Somogyi Gáborné.

A CURE FOR HEART TROUBLE

What can you suggest in an emergency for serious heart trouble? You would be fortunate, indeed, if you could have a wonderful heart specialist by your side when the need arises. Late in the evening, in the Upper Room, surrounded by a group of frightened Disciples, the great Physician came to the rescue and wrote out the prescripcion that still stands as the top value Recipe for real heart trouble. He had watched them tremble, wince, curl up in damaging pain and collapse at the thought of a world without their Lord and Saviour. Three startling announcements had struck them with terrifying swiftness: Jesus would be killed, Judas would be the betrayer, and Simon Peter would deny his Lord. How could they survive such tragic catastrophes? How could they face tomorrow with its destructive forces? It was fortunate that on the very eve of the Crucifixion they had the Physician Who could heal their hearts. He had an ample supply of the Life-giving Remedy. Watch Him as He ministers to the sorely disturbed hearts that could not be healed except through His Tonic.

Stop being troubled. It was the Voice of the Son of God, the Lord of Life, Who came to comfort, to encourage, to heal, to hearten. It was the prelude to the Secret of an untroubled heart. He followed with the immortal words: "Believe . . . believe in Me." His Words were pointed as He declared that it was not sufficient to believe in God. That belief could make one a good theist but it would fall far short of the high Requirement laid down by the Physician. Each man must believe in and accept the Christ for himself. the theist would find that, apart from faith in Jesus Christ, his faith in God would be utterly useless. No other means of Salvation could be found. It is still the one and only way for Salvation. You can take this as the unqualified requirement as the Son of God laid it down on the night before the Calvary experience.

The Way, the Thruth, the Life. Continuing the prescripcion, the Master brought some positive assurance that could transform the daily living for each believer. The Words, "I am," came with unusual force as He used them concerning the Way, the Thruth, the Life. These three basic concepts of the Jewish religion found the full answer in the Man of Galilee. They all found full realization in Him. He was the Way to God for any seeking soul, the Throuth of God's redemptive Will and Purpose for all, and real Fountainhead of all spiritual life. There is no other way to God except the Way along which He walks. There is no perfect Revelation of God except the eternal Thruth He brings to them. He is the only Source of eternal Life. Can you imagine teaching which stimulates and inspires and instructs with the same power and effectiveness? Jesus was facing the excruciating agony of the death on the Cross in order to guarantee the validity of these wondrous thruths. These men needed strong assurances. They were sensing that their Teacher would be in the tomb within twenty hours. The clear claims of the Saviour provided healing for the troubled hearts and set out for the peoples of all the ages a trumpet invitation to men of all races the sure Way to God, the certain Salvation, the abounding Life awaiting them. What more could a troubled heart ask? He remains the One and only Remedy.

Dr. Kyle M. Yates
Department of Religion
Baylor University, Waco, Texas.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. GABRIEL PETRE
764 Kossuth Road
Palm Bay, Florida.

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

KRISZTUS GYÜLEKEZETE

A hatalmas vashídakat ma úgy építik meg, hogy a rajta átvonuló tehernek súlya érintse a híd minden részét. Ha például egy vonat átmegy egy ilyen hídon, annak terhét érezni kell a legkisebbtől a legnagyobb alkatrészig.

Eddig nagyon sok híd roskadt összse terhe alatt azért, mert a mérnökök nem osztották jól széjjel a súlyt. Egyes részek erejükön felüli súly alatt idő előtt kimerültek és felmondták a szolgálatot.

A mi gyülekezeti életünk nagyon hasonlít a hídhoz. Jézus Isten országának terhét képesség szerint osztotta szét hűséges követői között és szívükre kötötte annak viselését. Követelménye nem egyforma a tagoktól, de minden egyestől elvárja képességéhez mérten lelkileg-anyagilag azt a támogatást, amit meghozhat a szent ügy szolgálatában.

Nagyon érdekes, hogy ezen a téren egyik a másikhoz szabja támogatását s nem az ő lelki vagy anyagi tehetségéhez. Az ördög így vezet sokakat félre az igazságtól s vele így akadályozza Istennek munkáját. Krisztus követésében csak két féle hívő van e tekintetben: 1 Ki krisztusi előhittel, készséggel és örömmel, igazságosan támogatja Krisztus Anyaszentegyházát lelki tehetségével és pénzbeli támogatásával. Pál apostol ezt az utasítást adta a galatziabeli testvéreknek és nekünk: "Aki az Igére taníttatik, közölje minden javait tanítójával." (Gal. 6:6.) A prédikátorok a gyülekezet alkalmazásában nem mint egyének tanítanak, hanem a gyülekezet vagy Krisztus teste álltal. A gyülekezet Krisztus teste. (Kol. 1:18.) Azért hogyan veheti valaki még csak gondolatába is, hogy szereti az Istent, ha azt nem fejezi ki lelki és anyagi támogatásával, tehetségéhez mérten gyülekezete iránt?

Legyen hála és dicsőség Istennek azért, hogy mindíg voltak, vannak és lesznek áldozatos lelkű keresztyének, akik nem csak szájjal szeretik az Istent, hanem cselekedettel, valóban. Ahol több ilyen tag van, ott lelkiélet, boldogság és öröm is van bőven, mert az ilyeneket Isten csodálatos mértékben áldja úgy lelki, mint anyagi áldásokkal. Istennek áldását a gyülekezettől azok tartják távol, akik nem teljesőtik kötelességüket Istennel szemben. (Mal. 3:9-12.)

Jézus Hegyi beszédében ezt is mondotta: "Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön, hogy a rozsda és a moly megemészti és . . . a tolvajok ellopják, hanem gyűjtsetek kincset mennyben . . . " (Máté 6:19-20.) Ez egy másik sarkalatos igazsága a Bibliának. Nem az apostolok, hanem maga Jézus mondotta; komoly követői is Jézusnak, süketek ezt meghallani sem nem akarják megérteni. Pedig ez nagyon világos. Semmi magyarázat nem szükséges hozzá.

A másik pedig ez: nem hiszik azt, amit Jézus mondott. Ha komolyan hinnék, akkor törekednének, akiknek fölöslegük van, abból minél többet átutalni a mennyei bankba.

Akik a gyülekezetben adakoznak, nem a gyülekezetnek, sem a prédikátornak adják, hanem Krisztusnak, az ő testének a fenntartására. Ha ezt így hisszük, s tehetségünk szerint megtesszük a legjobbat, az mind átmegy a mennyei bankba, ahol reményünkön felül kamatozik. Ellenben, ha van fölöslegünk és nem Isten akarata szerint sáfárkodunk vele, elveszítjük mind, ami örök boldogságunkkal együtt, mert a fösvények nem mehetnek be a mennyországba.

EGY BIBLIA TÖRTÉNETE

Angolországban egy jámbor, istenfélő családnak sok szerencsétlenséggel kellett megküzdenie. A férj meghalt és özvegyének nagyon sok adósság maradt. Meg kellett érni azt a szégyent, hogy mindent az adóságba lefoglaltak és egy borzasztó napon elárverezték. A szegény asszonynak néznie kellett, midőn a végrehajtó kalapács ütései alatt lakásában mindene elúszott.

Végül az árverező nem talált a lakásban semmi mást, mint egy nagy családi Bibliát, amit nemzedékről-nemzedékre örököltek és használtak. Amit valóságos ereklyeként tartottak, mert szavai olyan sok tanácsot, bíztatást és vígaszt nyújtott nekik. Midőn az árverező a Biblia után nyúlt, az özvegyasszony könyörögve kérte: "Csak ezt az egyet legalább hagyják meg nekem!" De a törvény embere nem hallgatott az ő kérésére. Eladásra kínálta a Bibliát. Egy vevő a kezébe vette és vizsgálgatta. A szegény asszony erre keserves zokogással neki vetette magát a drága örökségnek s dulakodás közbene letépte a Biblia egyik fedelét, hogy legalább az maradjon meg neki emlékbe. A leszakított bőrfedélből két darab megsárgult papírpénz esett ki, mindenkinek csodálkozására, melyeknek értéke egyenként 500 fontsterling volt. A leszakított fedélen az édesanya saját kezeírásával ez állott: "Ha szükségben vagy, legyen a Biblia menedéked!"

Az árverést nyomban beszűntették. Az eltépett Bibliára vevő nem került s így a szegény özvegyet csodálatos módon vígasztalta meg a nagy családi Biblia. Zokogással, térdein állva adott hálát Istennek csodálatos segítségéért a szükség idején.

Minden esetben pénzt nem lehet találni a Bibliában, de vannak benne a pénznél sokkal értékesebb lelki gyöngyök.

A vigasztalásról

(LUK. 2:25.)

Mit jelent vígasztalni? A reménytelenségbe és a sorsa fölötti kilátástalanságba süllyedt emberhez elvinni, vagy jobban mondva, az Istentől küldött igéket célbajuttatni.

A vígasztalás tehát nem más, mint az Isten szívétől, a bajbajutott ember szívéig közlekedő járat. Ebbe állíttatunk be valamennyien, ma ugyanugy, mint tegnap és holnap ugyanugy kell ebben foglalatoskodnunk. Embereket Isten Szent Lelke által vígasztalni, aki nem más, mint a köztünk és bennünk munkálkodó "Vígasztaló!" Ezért kell "Minden bajba jutott eseteket ezzel a vígasztalással vígasztalni" és ezért lesz mindörökre szegény az életük azoknak, akik nem vesznek tudomást a saját bajba jutott életükről és mi is ezért fogunk egyszer szégyenkezni a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy nem vettünk tudomást az ilyen bajba jutott életekről! Mert a bűnében hányódó reménytelen embert tudja legkönnyebben hatalmába ejteni aa Sátán. De Isten soha nem hagy vígasztaló Ige nélkül bennünket! Ezt úgy fejezte ki a zsoltáríró, hogy "Isten szemmel tartja az Őt félőket!" Igy adja tudtunkra az Ő igéjében, hogy Nála van gyógyszer erre a különös betegségre is! Ennek a drága, szent és csodálatos gyógyszernek a használatát Jézus Krisztus születésével bocsátotta közre Isten. A próféták tudták. Simeon és Anna, a Fánuel leánya várták az Izráel vígasztalását, várták a váltságot, várták, mert már tűrhetetlen volt a reménytelenség! Jönni kellett valakinek! Ők tudták! Honnan tudhatták ezek az egyszerű emberek? Mert ismerték az Isten ígéretét! Mi nagyon szeretnénk, ha az emberek helyre jönnének a mi saját vígasztaló szavainktól. Attól, hogy a ma problémáját mi szeretjük a ragyogó holnap felvázolásával leértékelni, még nem gyógyulnak meg az emberek. Pozitívum kell! Élet kell! Azt mondta valaki, és ez nagyon érintett engem, hogy a mai keresztyénség métereket beszél, de csak centimétereket él. A vígasztalásban is az a döntő, hogy benne vane a szíved, vagy nincs? Mert az igazi vígasztalásban az Isten szíve mellett helyet kell kapni a te szívednek is! A szavak az Isten szavai és ez a döntő! "Ne féljetek! Ti sok verebecskénél drágábbak vagytok!" Ez már vígasztalás! Ebben benne van Jézus Krisztus! E mögött Isten ereje van! Igérete, biztatása, és vígasztalása.

Már a "Hegyi beszéd"-ben kinyilatkoztatott csodálatos isteni perspektívának is ez volt a témája: "Boldogok a sírók, a szegények, a szelídek, a békességre igyekezők, és azok, akiket háborgatnak." Jézus saját magára mutat ezekben az üzenetekben.

Csak az alázatos szív, csak a megtört szív képes átvenni az Isten vígasztalását. A gőgöst és a tagadás leplébe burkolózott embert akkor sem tudta Jézus és ma sem tudja senki megvígasztalni. Ezek azok, akikre Jézus ránézett és azt mondta: "Jaj néktek, ti gazdagok, mert elvettétek a ti vígasztalástokat!" (Luk. 6:24.)

Ez az, amikor Isten vígasztalása elkerüli az életeket. Voltak emberek Izráelben, akik, hogy elhárítsák a nép feje felett tornyosuló veszedelmet, tudakozták az írásokat és megtudták, hogy jön valaki! Jön a Messiás, aki hozza a Váltságot, hozza a vígasztalást! Templomban ültek és vártak, ezek voltak a próféták. És mégis, "A nép, amely sötétségben ült, egyszercsak látott nagy világosságot!" Megjelent Jézus! A betlehemi, a názáreti, aki közel hozta hozzánk a fényt! Az Atyát! A Kegyelmet! A Vígasztalást! Ő tele volt ezzel! Még a keresztesn is tudott vígasztalni! Fiú! Imhol a Te Anyád! Asszony, imhol a Te Fiad! Az elbukott latornak, aki hagyta magát a Sátántól kifosztani, ezt mondta: "Ma velem leszel a Paradicsomban!" Kedves Testvérem! Voltál-e már Te olyan állapotban, amikor azt mondtad magadról, és mások is megerősítették ezt, hogy Te már vígasztalhatatlan vagy?

Mit csináltál ilyenkor? Aludtál rá egyet közömbösen a fal felé fordulva? Ugye nem? Ilyenkor csak az ágy széléig jut el az ember. Ott vagy leül, vagy elébe térdel. De lefeküdni nincs ereje. Igy várja a Vígasztalót és Vele a vígasztalást. Közömbös szív, gőgös, hideg szív erre nem képes. Kemény, töretlen szív ezt nem tudja megcsinálni. Hiába zártad magadra az ajtót, annál nyugtalanítóbban hatott rád. Most láttad meg a zsoltáríró idevonatkoztatott szavaiból, hogy "téged is körül fogtak a Básán bikái." De Te ne félj! Minden elvégeztetett! Nem egyéb, csak emberi kísértés esett rajtad! Borulj le, mert éppen ezáltal lett a talaj előkészítve a Vígasztalónak!

Azt veszed észre, hogy a szemed kezd egészen különös módon fényleni, a szíved nem fér el a melledben, és már a szádnál dobog, ki akar jönni, hogyha a nyelved nem tesz bizonyságot erről a nagy élményről, akkor ő akar kijönni és beszélni a maga nyelvén. Mert ő nem tudja, de nem is engedi bizonyságtétel nélkün elfelejtetni azt, ami történt! Ez a szív már megvígasztalódott! Ez a szív már megbátorodott! És most lett benne tudatossá Isten nagy üzenete, amit ebben a nagy küzdelemben tanult meg, de úgy, hogy soha többé el ne felejtse! Ezt, hogy: "Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz!"

Ez nagy igéddé lett! Nagy üzeneted lett! Nagy vígasztalásod lett! Mert belenyitott egy másik könyvébe Istennek, ahol ezeket az ígéket hagyta neked az Ur Jézus olvasni, hogy Ő "Örök vígasztalással vígasztalt és ajánddékozott meg minket!" (Tess. 2:16.) Nekem kevés szavam van ezekhez. De egyet fogadjatok el tőlem: "Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik az Istent szeretik, mindenek javukra vannak!" (Róm. 8:28.) Hiszed-é ezt? Ugye elhiszed? Hidd el, mert csak így, de csakis így tud Isten téged is a saját maga nagy áldás takarójával betakarni! Ámen!

Budapest, 1964. dec. 6.

Az Urban testvéretek:

Tóth Sándor.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Kocsis, Elizabeth
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

KICSODA VAGY TE ?

Néhány hetes kisfiam arcán egyik reggel örömmel vettem észre egy érdeklődő sugarat. Rám nézett értelmes kis szemeivel mikor a tejet adtam neki és tekintete ezt kérdezte: kicsoda vagy te? Azóta is csodálkozva látom, hogy sokszor figyel hosszan, ugyanezzel a kérdéssel kicsiny lelkében. Amint nézem őt, az én szívemben is visszhangot vet a kérdés: Kicsoda vagy Te? Kicsoda vagy Uram?

A gyermek elszenderedett. Amint ott feküdt karjaimban, elgyönyörködtem benne, mily kedves, ártatlan kisded. Ekkor felcsendült a lelkemben Krisztus imája: "Hálákat adok néked Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejetetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől **és a kisdedeknek megjelentetted.** Igen, Atyám, mert így volt kedves Te előtted. Mindent nékem adott az én Atyám, és senki sem tudja, kicsoda a Fiú, csak az Atya, és kicsoda az Atya, hanem csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni. "Boldog szemek, amelyek látják azokat, amelyeket ti láttok." Lukács 10:21-23.

A fiúcska édesen aludt, én pedig könnyek között adtam hálát, hogy én is az ő kicsinye vagyok, én is olyan biztonsággal pihenhetek karjain, mint itt, ez a gyermek, és az én hit-szemeim látják őt! Hála, hála halleluja, zengem dicsénekemet!

Elgondolkoztam azon a szomorú tényen, hogy nagyon sok mai keresztyén egyháztag ennek a **pár hetes gyermeknek lelki színvonala a-**

latt van Istennel szemben. Sohasem néz fel rá, csak gépiesen elfogadja kezéből az ételt, a ruhát, a gondoskodó szeretetet, sohasem kérdezi, kicsoda vagy Te, soha nincs olyan vágya, hogy jobban megismerje őt, nem tölt időt imakamrájában, hogy gyönyörködjön az ő szépségében. Istennek ez nagyon fáj. Ennek kifejezést is adott: "A fiú tiszteli atyját, a szolga is az ő urát, és ha én atya vagyok, hol van az én tisztességem? És ha én úr vagyok, hol van az én félelmem?" Mal. 1:6. "Hazug beszédeknek hisztek, idegen istenek után jártok, akiket nem ismertek, eljőtök és megállotok eleőttem e házban, amely az én nevemről neveztetik. Vajon latrok barlangjává lett-é ez a ház ti előttetek, amely az én nevemről neveztetik? Imé én is látok, azt mondja az Ur!" Jer. 7. Döbbenetes dolog hallani, hogy sok, u. n. keresztyén templom alsó helyiségeiben szeszes italokat szolgálnak fel, táncolnak, mulatnak, vagy ha nem is isznak, nem sokat törődnek Isten igéjével, olyan tanítókat keresnek maguknak, akik kedvük szerint prédikálnak, az egész templomi életük nem más, mint társaság keresése, egy teljesen elvilágiasodott klub-élet, zenés kávékkal és vacsorákkal, "az Istent pedig, akinek kezében van a te lelked és előtte minden te utad, nem dicsőítetted." "Azért küldetett ő általa ez a kéz, és jegyeztetett fel az írás: "Mene Mene Tekel, Ufarszin! Megmérettél és híjjával találtattál!" Dániel 5:23-27.

Döbbenetes rágondolni, hogy Isten a mérlegre tette a keresztyénséget. "Fújjátok a kürtöt a Sionon és rivalgjatok az én szent hegyemen! Rémüljenek meg e föld minden lakói, mert eljő az Urnak napja, mert közel van az. Sötétségnek és homálynak napja, felhőnek és borulatnak napja, mint a hegyekre ráterülő alkonyat." Joel 2:1-2.

Az Ur ítéletének órája közeleg! Boldog, aki felébred, megalázza magát mélyen Előtte, mert így elkerülheti haragjának kiöntetését."

"Boldog, aki vigyáz, és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelenül ne járjon . . . "

Somogyi Gáborné.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

LOS ANGELES, CALIFORNIA

HÁZASSÁGI JUBILEUM

Az Amerikai Magyar Baptista Gyülekezetnek hűséges támogatói, Kinda Ferenc és neje november 8-án ünnepelték gyermekeik rendezésében boldog házasságuk 50-ik évfordulóját, vasárnap este. Megható látvány volt, amint 4 fiúk és lányuk 14 unokával vonultak be a templomba.

Testvéreink sok hosszú és nehéz éveken keresztül hűséges tagjai a gyülekezetnek; Kinda testvér a férfiak oldalán, Kinda testvérnő pedig a nők között teljesített értékes szolgálatot. Az utóbbi több éven keresztül volt a Nőegyletnek szorgalmas elnöknője. Tehát mind a ketten köszeretetnek örvendenek és a gyülekezet kicsije-nagyja összefogott ünneplésük sikerének elérésére.

Az aranyos házaspár tiszteletére a következők járultak a műsorhoz: Mális Istvánné alkalmi szólót énekelt, Bertalan Árpádné és Béres József duett éneket adtak elő. Azután Bertalan Vilmos az énekkar jelenlévő tagjaiból egy rögtönzött énekkart szervezett és szépen énekeltek. Özvegy Balogh Pálné e célra készített saját költeményét szavalta el. Rev. Bertalan István válogatott szavakkal köszöntötte az ünnepelteket. Az ünnepi beszédet a gyülekezet pásztora, Rev. Morask Imre tartotta. Rev. Kovács Miklós imát mondott, melyben hálákat adott Istennek Kinda testvérek értékes életéért, s kérte rájuk továbbra is az Ő megtartó kegyelmét. Mátyás Kálmán Petőfi egyik humoros és alkalmas költeményével gazdagította a műsort.

Még említésre méltó, hogy Fanchal Dénesné, a Nőegylet jelenlegi elnöke dicsérő szavakkal köszöntötte inkább az 50 éves menyasszonyt, mint az elődjét és a Nőegylet nevében egy nagy, szép rámázott és szobát ékesítő képet nyújtott át neki. Míg jó hangulatban a frissítőt fogyasztottuk, egyesek sok szép és értékes ajándékot adtak át ünnepelt testvéreinknek. Ezúton is kívánunk még több boldog esztendőt Kinda testvéreknek, hogy szolgálhassák tovább itt az Urat a gyülekezetben gyermekeikkel és unokáikkal együtt.

Egy örvendező.

FLORIDAI GYŰLÉS

A Bethesda Baptist Home — Szövetségünk két bizottsága tartotta meg évközi gyűlését február 22-25-ig. Ugy a Menházi, mint a Vagyonügyi Bizottság tagjai teljes számban jelen voltak, csak a két elnök hiányzott. Schaffer Ferenc tv. elfogadható okok miatt nem lehetett itt, Attila Tivadar tv. pedig betegsége miatt. Az Otthon ügyeit Molnár Balázs konvenciói titkár elnöklésével tárgyaltuk. A vagyanügyek tárgyalásánál pedig Vér Ferenc Konvenciónk tiszteletbeli elnöke vezette a gyűlést. Majd felmerültek konvenciós ügyek is, melyek tárgyalását az elnök Kocsis Imre tv. vezette. A felmerült ügyek elintézésénél minden nagyszerűen sikerült, mely által lelkiközösségünkben ismét egy nagy lépést tettünk előre.

A tárgyalásokat minden alkalommal komoly imák előzték meg, melyekben meghívtuk a mi mennyei Atyánkat segítségünkre s legyen örök hála Neki, velünk is volt nagyon érezhető minőségben. Ez volt a gyűlés sikerének a titka.

A határozatok részleteiről nem vagyok hivatva írni, azt a gyűlés jegyzője fogja megtenni, én csak a jó hangulatot és az abból fakadt áldásokat kívánom megemlíteni.

Tiszteletek alkalmával mindíg a vendég prédikátorok teljesítettek szolgálatot két nyelven. Február 21-én Vér tv. angolul és Balla Gy. tv. magyarul. Szerdán este Molnár Balázs tv. angolul és dr. Udvarnoki magyar nyelven. Szövetségünk elnöke, Kocsis Imre tv. szólót énekelt. Február 28-án Balla Gy. tv. angol nyelven és Vér F. tv. magyar nyelven hirdették Istennek nagyságos dolgait. Sokáig fognak az öregek az itt időző vendégekkel együtt emlékezni ezen napokra.

P. G.

Semmi felől ne aggódjatok!

Ezt az igét már oly sokszor hallottuk, hogy szinte — ha szabad ezt a szót használni — "közhellyé" lett. Sokszor már a fülünk mellett megy el, úgy, hogy észre sem vesszük. Ha egy gyermeknek egy idegen mondja, hogy szeretlek, nem nagyon ügyel rá, de ha édesapja ülteti az ölébe, megsímogatja és a fülébe súgja, ez igazán örömre fogja deríteni, mert az édesapja mondta. Igy voltam én is. Egyik reggel nagyon gondterhelten ébredtem fel. Elolvastam a napi leckét, de nem tudtam békességet találni. Letérdeltem imádkozni és mielőtt bármit is szólhattam volna, egy halk és szelíd hangot hallottam: "Semmi felől ne aggódjatok!" Az Úr megelőzött, Ő szólt hozzám először és elárasztotta lelkemet azzal a békességgel, amely "minden emberi értelmet felülhalad." Nevetnem kellett örömömben, aztán meg sírtam a meghatottságtól. Uram, Te így szólsz hozzám? Köszönöm! Köszönöm! Kivetek minden gondot a szívemből és e mai reggelen is Reád fogok nézni, Tőled várom ma is a megoldást.

Mily gyakran elfog bennünket az aggodalom, más szóval a félelem. Ez egy rettenetes dolog. Úgy érezzük, hogy valami idegen lélek kerített hatalmába, a "félelem lelke". Pál apostol így említi ezt: "Mert Isten nem a félelemnek lelkét adta minekünk, hanem az *erőnek, szeretetnek* és *józanságnak lelkét.*" Isten minden embernek adott *hitet*, amellyel harcolni tud a félelem lelke ellen. Minden emberben van hit, csak nem mindenki gyakorolja; a legtöbb embernél elsatnyul, nyomorékká, használhatatlanná válik. Elerőtlenedik. A hitet is gyakorolnunk kell, ugyanúgy, mint izmainkat. Müller György, aki 50 ezer árvát tartott el hitből, azért volt olyan erős, mert hitét minden nap gyakorolnia kellett és ő gyakorolta is! Ha a minket megkörnyékező félelemre hallgatunk, azonnal süllyedni kezdünk, ha pedig a HIT hangjára, mindjárt emelkedünk. Egy autó előre, de hátra is tud menni. A hit előre visz, a félelem pedig visszaránt.

Sokan mondják, hogy napjainkban van is okunk a félelemre. Mindenki retteg a harmadik világháborútól, amely talán mindenkit elpusztíthat. Hinnünk kell azt, hogy Isten kezében vagyunk és így nem történhet velünk semmi az Ő akarata és tudta nélkül. Nekünk készen kell lennünk Krisztus közeli visszajövetelére! Ne engedjük, hogy megnehezedjen szívünk e világ gondjai miatt! Ha készen vagyunk az Ő jövetelére, akkor semmi nem tud minket megterhelni! Ha az Ő örömét bírjuk magunkban, akkor nem aggodalmaskodunk a világgal együtt.

Egy másik nagy aggodalmat keltő dolog a rohamos automatizálás, gépesítés. Nagyon sokan félnek, hogy az utcára kerülnek, elvesztik munkájukat, mert helyettük nagy gépeket állítanak be. Nekünk ebben a kérdésben is az Úrra kell néznünk és Tőle kell várnunk a kenyerünket. Akik Őbenne bíznak, soha nem csalatkoznak. A gyár, a csekk — csak eszközök. Isten a mi gondviselőnk! "Ahol nekünk már egy útunk sincs, Istennek még mindig száz van." Isten az Ő népét a legkietlenebb pusztában sem hagyta kenyér és hús nélkül. Ruhájuk le nem kopott róluk, lábuk meg nem dagadt. Ha így nézzük Őt, mint csodákat munkáló Atyát, akkor fognak velünk és körülöttünk csodák történni! Valaki azt mondta, hogy Istennek nemcsak az az akarata, hogy az Ő gyermekei ne éhezzenek, ne rongyoskodjanak, hanem neki gondja van rá, hogy benne bízó gyermekeit felvirágoztassa. Vegyük le tekintetünket a gyárról és helyezzük rá Istenre. Nem fogunk megszégyenülni.

A bűnözési statisztikák minden évben magasabbra emelkednek. Az elválások száma is mindig több. Felfordult világban élünk. De akármennyire is tombol a bűn körülöttünk, nekünk lehet egy tiszta, békés kis szigetünk, melyet nem tud bevenni semmilyen vihar, magasan állhatunk minden szenny fölött, mert Jézussal járunk.

Minden szülő aggódik gyermekeiért. Mi lesz belőlük? Nem fogják-e elveszteni hitüket ebben a züllött, gonosz világban? Adjuk az ő sorsukat is az Úr kezébe, Ő elég erős a megtartásukra. Higyjünk Benne, hogy Ő ezt megteheti. Erős hitű szülők mindig nagy hatással vannak gyermekeikre.

Isten gyönyörködik övéi bizalmában. Ha gyakoroljuk hitünket, megoldódnak problémáink. Krisztus nekünk is ígérte: "Ime én tiveletek vagyok minden napon . . ." Ő ma is törődik velünk, ma is megkérdezi: "Fiaim, van-e valami ennivalótok?" Ha igazán szeretjük Őt, akkor ez a szeretet kiűzi a félelmet belőlünk. Mennyei napfény, mennyei napfény, ömölj a szívünkbe!

SOMOGYI GÁBORNÉ

Vegyed a következő siftát

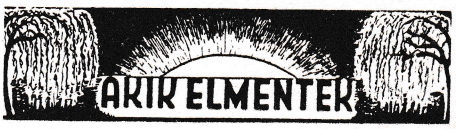
JÁNOS 4:31-42.

Ma már a siftán való munka természetes dolog. Volt idő, amikor az emberek nappal dolgoztak, éjjel pedig aludtak. Ma sok helyen éjjel-nappal megy a munka nyolc órás siftán. Istennél a siftán való munka nem újság. Persze, Ő nem nyolc órára osztotta a siftát, hanem egy életidőre. Mindenki munkára van híva addig, míg ideje le nem jár, aztán átveszi a következő sifta. A tény az, hogy Isten munkája folytatólagosan, éjjel-nappal, télben-nyárban megyen előre. Jézus, fenti igénkben így teszi ezt szavakba: "Én elbocsátlak titeket annak aratására, melyben ti nem munkálkodtatok; egyebek munkálkodtak, és ti az ő munkájokba állottatok" v. 38. Ez, Jézus szava szerint venni a következő siftát. Ma az egész országban emléknap van. Először ez a harctéren meghalt katonákat ünnepelte. Később a gyülekezeti életben megemlékeztek azokról, akik abban az évben meghaltak. Mi is emlékezünk elődeinkre. Testvéreinkre, akik, mint Krisztus katonái tették le életüket, és hozzátartozóinkra, akik a haza szolgálatában tették le életüket.

I. A MULT SIFTA. Ezek azok, akik már elmentek e földről az örökkévalóságba. Csak aki meghalt már, az végezte be munkáját. Sok hálával tartozunk Istennek elődeinkért, és soha nem bírjuk eléggé értékelni azt, amit tettek. Természetes, hogy innét vissza nézve lehet látni hibákat, amelyeket ők elkövettek. De ne feledjük el, hogy ők nem innét nézték az életet, hanem onnét, ahol ők voltak. Hála legyen Istennek azokért, akik az előttünk való siftán dolgoztak hűségesen Isten országáért.

II. A JELEN SIFTA. Ezek vagyunk mi. Mindd, akik élünk. Isten nem az éveket számolja. Ő azt nézi, hogy elvégezzük-e azt a munkát, amit korunkhoz képest el kell végeznünk. Isten nem nézi a szép arcot, erős vállakat, és lábakat. Isten azt nézi, hogy mi van bent az emberben. Mindnyájunktól elvárja, hogy elvégezzük a reánk bízott munkát. Ne próbáljunk elbújni a mult tévedései mögé, se a jövő reménységébe és lehetőségébe. Isten megítéli a multat és a jövőt, de a jelent is, és azok vagyunk mi.

III. A JÖVŐ SIFTA. Mi átvettük a multtól, amit hagytak, és éppen úgy átadjuk a jövőnek, amit mi készítünk. Ők majd a mi munkánkba állanak. Milyen munkát hagyunk részükre? Építhetnek majd fundamentomunkra? Áldást vagy átkot kapunk majd? Ha közben Jézus eljön, mit talál? M. B. W.

AZ IGAZAK EMLÉKEZETE ÁLDOTT

Fülöp Árpád által tartott igehirdetés id. Kautz Jánosné testvérnő koporsója előtt. (Példd. 10:7.)

Gyászoló Gyülekezet, szeretett Testvéreink!

Ezekben a mély, fájdalommal teli percekben is van vígasztalása Isten gyermekének. A vígasztalás a Szentlélek által jön, és legfőképpen abban összpontosul, hogy van viszontlátás. A mi elpihent, drága testvérnőnk előre ment és ott várja a szerető szívű férjet, a hívő hozzátartozókat . . . Ő már ott van, ahová az Ur Jézus két ezer év előtt ment, hogy helyet készítsen testvérnőnk számára, és mindazok számára, akik életüket e földön az Ur Jézusnak adták át . . .

Minden elköltözött után emlékek maradnak. Vannak áldatlan emlékek, de az Ige azt tanítja, hogy "az igaznak emlékezete áldott!"

Dehát kicsoda igaz? Hiszen a Biblia mondja, hogy "Nincsen igaz egy sem." És a Biblia igazat mond! De mégis van megigazulás! "Megigazulván hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által." Tehát megigazulttá, illetve igazzá Isten előtt hit által, Jézus Krisztus érdeme által lehet az ember. Az igaz Krisztus életét áldozta a bűnösért, hogy a bűnös embert Isten előtt igazzá tegye. Amikor az Ige azt mondja, hogy "Az igaznak emlékezete áldott", akkor ez azt jelenti, hogy az Ur Jézus vére által bűnbocsánatot nyert, és megigazult ember emlékezete áldott.

"*Az igaznak emlékezete áldott a hozzátartozók előtt . . .*" A hozzátartozók láthatták egészen közelről, naponta folyó életét. Látták harcait, küzdelmeit, látták győzelmeit . . . Emlékezetes lesz teljes életükben, amikor kicsiny kezecskéiket összetéve imádkozni tanította őket; amikor nagyobbacskák voltak, vitte őket az Isten házába;

amikor oktatta őket az Ur útjára; amikor aggódó tekintettel nézett rájuk, ha betegek voltak. Tudott örülni, mosolyogni gyermekeivel, férjével, unokáival, de tudott úgy tenni, mintha haragudna„ ha erre szükség volt . . . És a hozzátartozók Istennek adnak hálát, amikor a hit által megigazult, az Urban elpihentre emlékeznek . . .

"Az igazak emlékezete áldott a gyülekezet előtt."

Amíg élt, mindíg ott volt, amikor csak tehette, a gyülekezetben. Az igaz nem maradt formán ott volt, akár az imaórákon, akár el könnyelműen az Isten házából, de egyaz ünnepélyes alkalmakkor. Szerette a gyülekezet tagjait, és a tagok is szerették őt. De amikor egy az igazak, illetve a megigazultak közül előre megy a mennyországba, a még itt maradtak előtt áldott az emlékezete . . . Beszélnek róla. " Milyen hűséges volt . . . " "Milyen örömteljes volt . . . " "Milyen szelíd volt . . . "Milyen alázatos volt . . . És így tovább . . . És a gyülekezet tagjai az Istent áldják, ha az elköltözött hű, volt testvérre, vagy testvérnőre emlékeznek . . .

"Az igaznak emlékezete áldott a volt ismerősök előtt."

Beszélnek arról az emberek, aki itthagyta az árnyékvilágot. Az áldott embernek álldott az emlékezete, és róla áldott dolgokat beszélnek . . . Elmondják, hogy milyen közvetlen volt, milyen kedves volt a szomszédokkal, az ismerősökkel szemben. Mindenkihez volt kedves szava, de nemcsak szavai, de cselekedetei is kedvesek voltak Ahol kellett, segített! Szerette a boltos, a cipész, a szabó, a házmester, a postás . . . És általában mindenki szerette . . .

Dehát miért tudott ily áldott életet élni? Honnan vette ehhez az indítást? Nos, mert a Jézus Krisztus követője volt. Jézustól tanult szelídséget, alázatot, türelmet, nyájasságot, jóságot, és mindent, ami az életét áldottá tette. Életét Jézus kezébe tette le, és a Jézus kezébe letett életet–Jézus áldottá teszi.

Az áldott életű embernek az emlékezete áldott e földön, de a mennyben már nemcsak az emlékezete áldott, de őmaga is áldott, éspedig áldott mindörökké! Aki az életét megáldotta e földön, maga az Ur Jézus volt, és amikor az ilyen lelkek az Urhoz költöznek, így szól hozzájuk: "Jőjjetek én Atyámnak áldottai, örököljétek az országot . . . " Ez az örökség örökös, mert a mennyben nincs a múlandóságnak árnyéka sem, így az áldás, a menny dicsőségével egyben fennmarad örökkön örökké . . . Országot, mennyei birodalmat, vég énlküli dícsőséget, nyugalmat örökölnek az Isten áldottai.

Testvérem, akarsz ilyen országot örökölni? Ha igen, engedd, hogy az Isten már itt e földön megáldjon. Jőjj Hozzá! Add át szívedet Istennek! Bándd meg bűneidet; valld be Istennek, hogy megbocsáthassa Jézus bűntörlő vére által; engedd, hogy Isten Lelke ujjászülhesse életedet és megáldhasson úgy, hogy te is áldás lehess mások részére. Igy a te emlékezeted is áldott lesz egykor e földön és temagad is álldott leszel az örök üdvösségben . . .

Szeretett Testvéreim! Gyászoló Gyülekezet! Ugye, az a tudat megvígasztalja a hívőket, hogy a mi elköltözött, drága Testvérnőnk már megkapta az Ur örök áldását. Ott van az üdvösségben, ahol várja a most oly mély fájdalmat hordó hívő férjet, a hívő gyermekeket, a hívő unokákat, a hívő rokonokat, és mindazokat, akiket Isten Lelke ujjászült, akiknek életét áldottá tette már itt e földön, hogy megáldja majd őket az örök üdvösségben . . .

FÜLÖP ÁRPÁD.

—0—

NEW YORK

ID. KAUTZ JÁNOSNÉ TESTVÉRNŐ AZ URHOZ KÖLTÖZÖTT

Súlyos csapás érte ujból a new-yorki gyülekezetet. Id. Kautz Jánosné testvérünk itt hagyott bennünket. Felcserélte ez árnyékvilágot az örökkévalósággal. Elment oda, ahol nincs többé betegség, nincs könny, nincs kiáltás, nincs fájdalom . . .

De, hogy mit vesztett a szerető férj, a gyermekek, az unokák, a rokonok, az ismerősök, és mit vesztett a gyyülekezet, azt leírni nem lehet . . . .

Amíg ereje engedte, mindenhol ott volt a lelki munkában. Soha könnyelműen el nem maradt volna egy összejövetelről sem. Nagyon szerette az Urat, és az Ő népét. Arcáról a belső, lelki boldogság tükröződött; minden összejövetelen és leboruláskor túláradó örömmel adott hálát Istennek. Mindenkihez volt szerető szava, testvéri mosolya; igen sokszor kézzel fogható szeretet megnyilvánulása a rászorultakkal szemben.

Sajnos, őt is elérte a betegség. Csak ritkán tudott az Ur házába jönni. Betegsége súlyosbodott, úgyannyira, hogy már az imaház lépcsőjén nem tudott feljönni többek segítsége nélkül. De azért, ha ereje engedte, eljött . . . És ilyenkor oly nagyon boldog volt . . .

Bár tudtuk, hogy beteg, mégis, halála hirtelen jött és megrendített mindenkit 1965 február 17-én.

A temetkezési kápolnában Van Der Veen és Fülöp Árpád testvérek szólták a vígasztalás és a figyelmeztetés igéit. Előbbi a Példd. Könyve 10, 7 alapján szólt. "Az igazak emlékezete áldott", mondja az Ige. "És áldott a mi testvérnőnk emlékezete mindazok előtt, akik ismerték." Utóbbi a I. Thess. levél 4, 13-14 alapján szólt, kihangsúlyozva, hogy "ne bánkódjunk, mint a többiek, akiknek nincsen vígasztalásuk."

Az imaházban Fülöp Árpád, Kocsis Imre new-brunswicki prédikátor és Van Der Veen testvérek szolgáltak, majd utolsó útjára kísértük az elköltözött testvérnőt a temetőbe, ahol ujból rövid tisztelet, illetve búcsúztató volt.

Elköltözött testvérnőnket gyászolják hű férje, gyermekei, unokái, rokonai, ismerősei és gyászolja az egész new-yorki gyülekezet. És gyászolja, nagy, őszinte, mély lelki fájdalommal e sorok írója is . . .

Az Ur vígasztaljon meg mindnyájunkat! A viszontlátás reményében mondunk "Isten Veled"-et a mi drága testvérnőnknek . . .

Fülöp Árpád.

Mig fájdalom nélkül hervad el a virág, hull le a levél; az emberi szivnek nagy szenvedések alatt kell megtörnie.
Tompa M.

Gyakorta kárunkra kérjük, mit javunkra tagad meg Isten.

Shakespeare

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. Elizabeth Haydu
La Grange, Ohio

Ifjusági Szöv. pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. isk. Szövetség pénztárnoka: